

PIZZADOZEN, BLIKJES, GLAS EN ZOVEEL MEER

In ons gezin geldt Japanse sushi als een gastronomische topper. Nu de corona ellende (hopelijk) voorbij is, laten we die heerlijkheden af en toe aan huis leveren. Samen zijn in combinatie met lekker eten, wat heeft een mens meer nodig?

Op zulke momenten is mijn geluk bijna perfect. Bijna, want de feestelijke sfeer belet niet dat een licht schuldgevoel me bekruipt. Al dat afval op tafel, plastic zakken, bakjes in alle maten, eetstokjes. Hoeveel verpakkingsmateriaal moet er dagelijks niet terechtkomen in de vuilniszakken van onze gezinnen?

Afhaalmaaltijden en drankjes veroorzaken jammer genoeg ook in de openbare ruimte en in de natuur een enorme afvalberg. Plastics allerhande, pizzadozen, blikjes, papieren zakdoekjes, de arbeiders in het Vrijbroekpark kunnen er van meepraten. Voor hen is het een dagelijks wekerende bron van frustratie om langs paadjes en picknickplaatsen de achtergelaten rommel te moeten opruimen.

De problematiek in het Vrijbroekpark is symptomatisch. Overal vind je gelijkaardige toestanden terug. Enkele weken geleden besliste de Gentse Schepen van Openbaar groen om in het Citadelpark het achtergelaten afval een tijd niet meer op te ruimen teneinde mensen te confronteren met hun gedrag. Het is een plaag waar geen enkele gemeente aan ontsnapt.

Ik begrijp niet wat mensen bezielt om hun afval zomaar achter te laten op eender welke plaats waar ze het kwijt kunnen. Het getuigt zonder meer van een ongelooflijk asociaal gedrag en gebrek aan burgerzin. Van waar komt deze mentaliteit? Is het onverschilligheid, onverantwoordelijkheid, onwetendheid of gewoon luiheid?

De lokale overheden doen wat ze kunnen om de openbare ruimte schoon te houden. Maar een echte oplossing zal nog wel even op zich laten wachten. Onze economie groener maken kost tijd, gedragsverandering bij mensen evenzeer.

In onze stad zijn er ondertussen wel interessante lokale initiatieven ontstaan. Ze zijn kleinschalig en komen van onderuit, van de burger. Zo nam een buurtbewoner in 2020 samen met hotel Van der Valk het initiatief om gratis kanovaarten op de Dijle aan te bieden in ruil voor het tegelijk opruimen van het drijfvuil. Het nuttige aan het aangename paren, succes verzekerd. En ook Thai Café toont hoe het anders kan. Zij leveren afvalvrije afhaalmaaltijden. De potjes zijn herbruikbaar. Je betaalt een waarborg die je terugkrijgt wanneer je het materiaal terugbrengt.

Wie meer wil weten over de problematiek van zwerfvuil kan de Nederlandse website <https://www.gemeente.nu/?s=zwerfvuilraadplegen>. Je vindt er elf acties om zwerfvuil aan te pakken. Het zijn frisse ideeën waar je ook als burger mee aan de slag kan.

Dat brengt me bij de Efteling, gelegen in Nederland. Het pretpark was meer dan een halve eeuw geleden een pionier in de strijd om het behoud van een schone omgeving. Wie kent er niet de slagzin van Holle Bolle Gijs in de Efteling: “Papier hier, papier hier”? Hoe kon je als kind aan die roep weerstaan?

Misschien kan een moderne versie van Holle Bolle Gijs soelaas bieden. Wie weet?

Mieke